

Aforizmi — obli in oglati

O. F. Babler Najraje bi se zjokal nad navednostjo in nebogljenostjo belega kunca, ki veselo pošakuje v zajčjem hlevčku in ne sluti svoje usode.

Da bi spoznal svojo nadarjenost, te mora osvetliti preblisk genialnosti.

Če ne veš, kakšno veselje je delo, ne boš nikoli spoznal, kakšna slast je počitek po njem.

Ne zaupaj pisateljem, ki komentirajo same sebe.

Niti dvakrat ponovljena polresnica ne bo postala cela resnica.

Modrost, ki ne služi ljudem, je kakor pesem, ki naj je nihče ne bere, kot slika, ki je ne sme nihče videti, kot glasba, ki je ne bo nihče slišal.

Ne pripoveduj svojih sanj, preden se ne prepričaš, ali te za vrati ne poslušajo psihoanalitik.

Povprečnost se ne zna navduševati.

Veliki narodi so ponosni na to, da so nekaj napravili, ker so veliki; mali narodi so ponosni na to, da so nekaj napravili, čeprav so majhni. Kdo vé, kakšen bi bil naš življenjski občutek, če bi nas bilo osemdeset milijonov, Nemcev pa le trinajst.

Vsako zlo se zaradi prepira okrog njega le še poslabša.

Negativni protipol resnice je fraza.

Zrele in globoke misli si same najdejo preprost in jasen izraz.

Naučite mladega človeka, kako naj misli; kdaj naj misli, bo že sam odkril.

Edino, kar je mogoče predvideti za prihodnji razvoj človeštva, je njegova nepredvidljivost.

Zavedati se vrednot preteklosti, pomeni pridobiti iz njih moč za sedanjost, da bi v tej sedanjosti lahko delali za prihodnost.